

тъ Историческытъ запискы князя Курбскаго — *О времени Иоана Грознаго*, и др. н.

Запискытъ на съкъй чловѣкъ сѣ любопытны, ако са караны съ пълна откровенность и съ безпристарстїе, защото по тѣхъ можемъ да изучаваме челѣшката природа; ёще по-занимателны сѣ мемуарытъ на онуй лице, което е было свидѣтель на важны политическы събытія и, по своето положение въ обществото, може да знае причинытъ на тѣзи събытія. Важны сѣ напр. запискытъ на И-ца Екатерина II-ра, преводъ отъ френскы на русскы.

Раздѣленіе на Исторїята. — Исторїята са дълго по предметъ и по обемъ. За предметъ на Исторїята служи народныйтъ животъ, който тя изобразява двояко: или въ сичкыя неговъ обемъ, въ сичкытъ неговы проявенія, като излага въ послѣдователенъ редъ най-важнытъ случкы които сѣ по вліяли на судбата на народа, или въ едно каквогодъ отношеніе, като представя постепенното развитіе на избранната страна отъ народныя животъ. Изображеніето на сичкыя този животъ съставя собствонно *Исторїята*, или исторія *политическа*; а изображеніето на едно каквогодъ проявеніе между народнымъ животъ зема името отъ тѣзи негова страна, която авторътъ разглежда; тѣй произхождатъ исторїи: *церковна, военна, учена, търговска* и др. Тука пакъ са относя исторїята на нѣкое учреждение, градъ или село, наука, искусство и др. т. По историческа часть самытъ оригинальны съчиненія у насъ сѣ: 1^о *Поглеждъ върху произхожденіето на Българскый народъ и началото на Българската Исторія* отъ М. Дринова (1869); 2^о отъ сѣщия пакъ: *Историческый прегледъ на Българската църква отъ самото ѝ начало и до днесъ*; 3^о *Исторія българска подъ имя Унновъ*, отъ Гавріила Кръстевича (1871); 4^о *Послѣднитъ страници на Българската Исторія*, отъ